

יום כיפור AND ראש השנה ON שמונה עשרה THE UNIQUENESS OF

That the form of שמונה עשרה was unique on ראש השנה and on יום כיפור was codified:

מסכתות קטנות מסכת סופרים פרק י"ט הלכה ו'—כשם שחתימתן של ראש השנה ויום הכיפורים משונה משאר ימים טובים, כך תפילתן; ואין מזכירין זכרונות בשלש ראשונות ובשלש אחרונות, אלא בשני ימים טובים של ראש השנה וביום הכיפורים בלבד; ואף באילו בקושי התיירו.

Translation: Just as the ending Bracha of the middle Bracha of Shemona Esrei is different on Rosh Hashbonah and Yom Kippur from the ending of the middle Bracha of Shemona Esrei on the other holidays, so too is the body of the middle Bracha different as well. In addition, one is generally not permitted to ask G-d to "remember" in the first three Brachos of Shemona Esrei or in the last three Brachos of Shemona Esrei except on the two days of Rosh Hashbonah and on Yom Kippur. That practice was permitted only after much deliberation.

This excerpt points to two main differences between the form of שמונה עשרה on ראש השנה and on יום כיפור as compared to the form of שמונה עשרה for the other holidays: 1) the חתימת הברכה of the ברכה of קדושת היום, the sanctification of the day, is different and 2) insertions of what the משנה calls זכרונות, requests that G-d remember, are permitted in the first three ברכות of שמונה עשרה and in the last three ברכות of שמונה עשרה on ראש השנה and on יום כיפור.

In what manner is the חתימת הברכה of the ברכה of קדושת היום different on ראש השנה and on יום כיפור than on the other holidays? On the other holidays we end the ברכה of קדושת היום by saying: מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום. On ראש השנה, we end with: מלך מוחל וסולה לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעביר. On יום כיפור we end with: אשמותינו בכל שנה ושנה מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הכפורים. The key difference between the חתימת הברכה of the ברכה of קדושת היום on the holidays and the חתימת הברכה of the ברכה of קדושת היום on the ימים נוראים is that on the ימים נוראים we include the name of the holiday in the חתימת הברכה of the ברכה of קדושת היום while we do not include the name of the holiday when reciting the חתימת הברכה of the ברכה of קדושת היום on the other holidays. Doing so on ראש השנה and on יום כיפור is in line with the practice in מנהג ארץ ישראל to include the name of the holiday in the חתימת הברכה of the ברכה of קדושת היום on holidays, as we learned in Newsletter 8-42 (7-8-2011):

ברוך אתה י-י מקדש ישראל ו... (name of holiday) ומועדי שמחה והזמנים ומקראי קדש.

Why do we follow מנהג ארץ ישראל by naming the holiday as part of the חתימת הברכה of the ברכה of קדושת היום on the ימים נוראים? This custom is consistent with other practices that we follow on the ימים נוראים that reflect a return to the earliest forms of עשרה; i.e. changing the חתימת הברכה of שלום from שים שלום to עמו ישראל בשלום. Since מנהג ארץ ישראל generally reflects the earliest form of our ברכות ותפילות, we follow its form of the חתימת הברכה of the ברכה of קדושת היום on the ימים נוראים.

להבין את התפלה

מסכתות קטנות מסכת סופרים פרק יט', הלכה ד'—ביום הכיפורים אין מזכירין בו יום טוב, שאין יום טוב ביום צום, אלא אומרים, ביום מקרא קודש הזה, ביום צום העשור הזה, ביום מחילת העון הזה; וחותר, מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו ישראל ברחמים ומכפר על פשעיהם מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום צום הכיפורים והזמנים ומקראי קודש. ואין מזכירין בו לא מועד ולא שמחה, שאין שמחה בלא אכילה.

Translation: In the Yom Kippur prayers, we do not refer to the day as a Yom Tov because a day cannot be both a Yom Tov and a fast day. Instead we say: B'Yom Mikra Kodesh Ha'Zeh, B'Yom Tzom Ha'Asor Ha'Zeh, B'Yom M'Chilas Ha'Avon Ha'Zeh. He then concludes by saying: Mochail V'Solaich L'Avonoseinu Oo'L'Avonos Amo Beis Yisroel B'Rachamim Oo'Michaper Al Pish'Aibem, Melech Al Kol Ha'Aretz Mikadesh Yisroel V'Yom Tzom Ha'Kippurim V'Hazmanim Oo'Mikra'Al Kodesh. We do not mention in the Bracha that the day is a Mo'Ed nor do we include a reference to Simcha because a person cannot feel Simcha in the absence of eating.

ברכה of the חתימת הברכה in his סידור provides a slightly modified version of the ברכה of the רב סעדיה גאון for קדושת היום כיפור. He places the words: מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הכפורים: ביום כיפור. כי אתה הוא מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל ומעביר אשמותינו בכל שנה ושנה before the חתימת הברכה. The רב סעדיה גאון follows the practice of רמב"ם:

רמב"ם סדר תפילות נוסח הברכות האמצעיות—וחותר בכל התפלות של שלש רגלים מקדש (השבת) וישראל והזמנים, ובראש השנה חותר מלך על כל הארץ מקדש (השבת) (ו)ישראל ויום הזכרון, וביום הכפורים מלך על כל הארץ מקדש (השבת) (ו)ישראל ויום הכפורים.

רבינו שלמה ברבי נתן provides in his סידור:

רבינו שלמה ברבי נתן—מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמו בית ישראל מלך על כל הארץ מקדש ישראל ויום הכפורים.

Currently, נוסח תימן provides for the recital of a slightly modified version of the חתימת הברכה of the רב סעדיה גאון for קדושת היום כיפור:

נוסח תימן—מלך על כל הארץ מוחל וסולח לעונות עמו בית ישראל מקדש ויום הכפורים.

Professor Ezra Fleischer on pages 139-140 of his book: תפלה ומנהגי תפלה ארץ ישראלים, lists 15 versions of עמידת שלוש הרגלים והימים הנוראים in the chapter entitled: בתקופת הגניזה of the חתימת הברכה of the רב סעדיה גאון that he found among the Geniza material²:

1. מקדש ישראל ויום צום הכפורים ומועדי שמחה והזמנים ומקראי קדש;
2. מוחל וסולח לעונותינו ולעונות אבותינו ולעונות עמו בית ישראל ומכפר על פשעיהם בעבור שמו הגדול מקדש ישראל ויום צום הכפורים ומועדי שמחה והזמנים ומקראי קדש;
3. יום הכפורים הזה ומועדי שמחה והזמנים ומקראי קדש;
4. מקדש ישראל ויום צום הכפורים הזה ויום סליחת העון הזה ויום כפרת פשע הזה ויום מחילת הטא הזה והזמנים והסליחות;
5. מקדש ישראל ויום הכפורים ומחול עונות עמו ישראל ברחמים בעבור שמו הגדול;

2. Whenever the word: והזמנים appears in a ברכה, it is an example of a סידור that was influenced by מנהג בכל.

6. מקדש ישראל ואת יום צום הכפורים הזה ואת יום סליחת העון הזה את יום מחילת העון הזה מוחל וסלח לעונותינו ולעונות אבותינו ולעונות עמך בית ישראל ברחמים ובעבור שמו הגדול;
7. מקדש ישראל ויום צום הכפורים הזה יום סליחת העון הזה יום מחילת העון הזה למחול בו את כל עונותינו;
8. יום צום הכפורים הזה יום סליחת העון הזה יום מחילת הפשע הזה מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמך בית ישראל ברחמים בעבור שמו הגדול;
9. מקדש ישראל ויום צום הכפורים מוחל וסולח סלח לעונותינו ולעונות עמך בית ישראל ברחמים בעבור שמו הגדול;
10. מקדש ישראל ואת יום צום הכפורים ומועדי שמחה והזמנים ומקראי קדש מוחל וסולח סלח לעונותינו ולעונות עמך בית ישראל ברחמים בעבור שמו הגדול;
11. מקדש ישראל ויום הכפורים ויום מחילת העון ויום כפרת הפשע ומועדי שמחה והזמנים ומקראי קדש מוחל וסולח סלח לעונותינו ולעונות עמך בית ישראל ברחמים בעבור שמו הגדול;
12. אדיר המלוכה מלך על כל הארץ מקדש ישראל ואת יום צום הכיפורים מוחל וסולח לעונותינו ולעונות עמך בית ישראל ברחמים בעבור שמו הגדול;
13. מוחל לעונות עמו ישראל ברחמים בעבור שמו הגדול מקדש ישראל עמו ויום הכיפורים והזמנים ומקראי קדש;
14. מוחל וסולח סלח לעונות עמו ישראל ברחמים בעבור שמו הגדול מקדש ישראל עמו ואת יום צום הכיפ...;
15. מקדש ישראל ויום צום הכפורים ומועדי שמחה והזמנים ומקראי קדש מוחל וסליח סלח לעונותינו ולעונות אבותינו ברחמים בעבור שמו הגדול.

That we add the words: מלך על כל הארץ, King of the entire world, to the התימת הברכה of the ימים תפילות of the ימים קדושת היום for the ימים נוראים is a second unique feature of the תפילות of the ימים קדושת היום during מלכות. The words: מלך על כל הארץ are added to the concluding ברכה of היום קדושת היום because we combine the ברכות of היום קדושת היום and מלכות. Since the theme of the ברכה of היום קדושת היום during מלכות on ראש השנה includes מלכות, we are required to change the התימת הברכה to include a reference to the theme of מלכות so that the התימת הברכה matches the content of the ברכה. But why change the התימת הברכה of the ברכה of היום קדושת היום for the other תפילות of ראש השנה? Our practice is consistent if all the original תפילות of ראש השנה included the additional ברכות of מלכות, זכרונות and שופרות, a possibility that we alluded to in last week's Newsletter. If that were the case, then when our Sages removed the additional ברכות of מלכות, זכרונות and שופרות from all the תפילות of ראש השנה except for תפלת מוסף, they may have been reluctant to change the התימת הברכה of the ברכה of היום קדושת היום for the other תפילות and continued to include the theme of מלכות in that התימת הברכה so that all the תפילות would have the same התימת הברכה for the ברכה of היום קדושת היום.

SUPPLEMENT

Prayer for the Confederacy

This prayer was composed by Rev. Max Michelbacher of Congregation Beth Ahabah, Richmond, Virginia, and distributed to Jewish Confederate soldiers. Prayer sheet courtesy Congregation Beth Ahabah.

Shema Yisroel, Ado-nay El-hainoo, Ado-noy Echod!

Oh G-d of the Universe! Although unworthy through my manifestold transgressions, I approach the seat of thy mercy, to crave thy favor, and to seek thy protection. I supplicate thy forgiveness, O most merciful Father, for the many transgressions and the oft repeated disobedience, which cause Thee to command destruction over me. Behold me now, O my Father, supplicating Thy protection! Thou who art near when all other aid faileth! O spare me, guard me from the evil that is impending!

This once happy country is inflamed by the fury of war; a menacing enemy is arrayed against the rights, liberties and freedom of this, our Confederacy; the ambition of this enemy has dissolved fraternal love, and the hand of fraternity has been broken asunder by the hands of those, who sit now in council and meditate our chastisement, with the chastisement of scorpions. Our firesides are threatened; the foe is before us, with the declared intention to desecrate our soil, to murder our people, and to deprive us of the glorious inheritance which was left to us by the immortal fathers of this once great Republic.

Here I stand now with many thousands of the sons of the sunny South, to face the foe, to drive him back, and to defend our natural rights. O Lord, G-d of Israel, be with me in the hot season of the contending strife; protect and bless me with health and courage to bear cheerfully the hardships of war.

O L-rd, Ruler of Nations, destroy the power of our enemies! "Grant not the longings of the wicked; suffer not his wicked device to succeed, lest the exalt themselves. Selah. As for the heads of those that encompass me about, let the mischief of their own lips cover them. Let burning coals be cast upon them; let them be thrown into the fire, into deep pits, that they rise not up again." (Psalm 140). Be unto the Army of this confederacy, as thou were of old, unto us, thy chosen people— Inspire them with patriotism! Give them when marching to meet, or, overtake the enemy, the wings of the eagle— in the camp be Thou their watch and ward— and in the battle, strike for them, O Almighty G-d of Israel, as thou didst strike for thy people on the plains of Canaan—guide them O L-rd of Battles, into the paths of victory, guard them from the shaft and missile of the enemy. Grant that they may ever

advance to wage battle, and battle in thy name to win! Grant that not a standard be ever lowered among them! O L-rd, G-d, Father, be thou with us!

Give unto the officers of the Army and of the Navy of the Confederate States, enterprise, fortitude and undaunted courage; teach them the ways of war and the winning of victory. Guard and preserve, O L-rd, the President of the Confederate States and all officers, who have the welfare of the country truly at heart. Bless all my fellow-citizens, and guard them against sickness and famine! May they prosper and increase!

Hear me further, O L-rd, when I pray to Thee for those on earth, dearest to my heart. O bless my father, mother, brothers and sisters. (If married: my wife and children.) O bless them all with earthly and heavenly good! May they always look up to Thee, and may they find in Thee their trust and strength.

O L-rd, be with me always. Show me the way I have to go, to be prepared to meet Thee here and hereafter.

My hope, my faith, my strength are in Thee, O L-rd, my G-d, forever— in Thee is my trust. "For thy salvation do I hope, O L-rd! I hope for Thy salvation, O L-rd! O L-rd, for Thy salvation do I hope!" Amen! Amen!

Shema Yisroel, Ado-nay El-bainoo, Ado-noy Echod!